

Σὲ ντύνουνε μίαν ἄλλη γύμνια
Ξεσκεπάζουν τοῦ σώματός σου τὰ σώματα
Τὰ χέρια μου
Ἐφευρίσκουν ἐν' ἄλλο σῶμα γιὰ σῶμα σου

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Βροντὴ διασχίζει τὸ πεδίο
Ὁ οὐρανὸς κρύβει ὅλα του τὰ πετεινὰ
Ἡλῖος γδαρμένος
Κάτω ἀπ' τὸ ὕστερό του φῶς
Οἱ πέτρες γίνονται πέτρινες πιότερο
Ψιθυροὺς ἀπὸ ἀδέσβαιες φυλλωσιές
Ὡσὰν τυφλοὺς ποὺ φάχνουν τὸν δρόμο τους
Σὲ λίγες στιγμές
Νύχτα καὶ νερὸ θὰ γίνουν ἓνα σῶμα

ΔΙΑΡΚΕΙΑ

I

Οὐρανὸς μαῦρος
Κίτρινη γῆ
Ὁ πετεινὸς ξεσκίζει τὴ νύχτα
Εὐπνᾷ ὁ ἄνεμος καὶ ρωτᾷ τὴν ὥρα
Εὐπνᾷ ὁ ἄνεμος καὶ σὲ ζητᾷ
Ἐν' ἄσπρο ἄλογο διαβαίνει

II

Καθὲς τὸ δάσος σὲ κρεβδάτι φύλλων
Κοιμᾶσαι σὲ κρεβδάτι βροχῆς
Τραγουδᾷς σὲ κρεβδάτι ἀνέμου
Φιλᾷς σὲ κρεβδάτι σπινθήρων

ΚΟΙΤΗ

Ἄκουσε τὸν χτύπο τοῦ χώρου
Ἦχοῦν τύμπανα τοῦ καλοκαιριοῦ
Τὰ δῆματα τῆς ἀναμμένης ἐποχῆς
Πάνω στὶς στάχτες τοῦ χρόνου
Εἶναι ὁ θόρυβος ἀπὸ πτερὰ καὶ κρόταλα
Τὸ τρίξιμο τῆς γῆς
Κάτω ἀπ' τὸ φόρεμά της ἀπὸ ἔντομα καὶ ρίζες
Εὐπνᾷ ἡ δίψα καὶ φτιάγει
τὰ πελώρια γυάλινα κλουδιά της